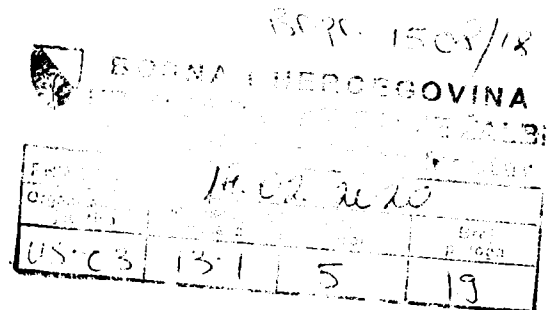

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

032 (34)

Broj: S1 3 U 031369 19 U
Sarajevo, 10.02.2020.godine.

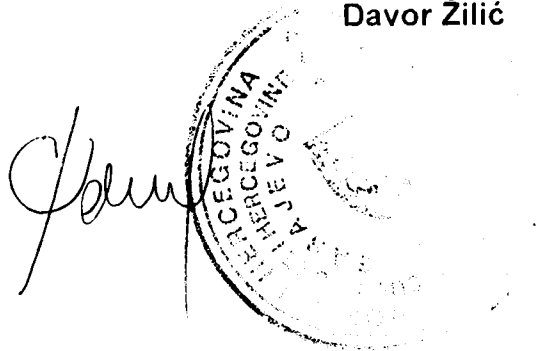

URED ZA RAZMATRANJE ŽALBI BIH
Filijala/ Mostar
Ul. Vukovarska 10b
88 000 MOSTAR

U prilogu dopisa dostavljamo Vam 2x presudu ovog suda broj: S1 3 U 031369 19 U od 05.02.2020. godine i vaš spis.

Prilog: kao u tekstu

SUDIJA
Davor Žilić

**Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине**

Broj: S1 3 U 031369 19 U
Sarajevo, 05.02.2020. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo kao predsjednika vijeća, Davora Žilića i Maide Bikić kao članova vijeća, uz sudjelovanje Slađane Anđelić kao zapisničara, u upravnom sporu tužioca Opština Velika Kladuša, ulica Hamdije Pozderca 3, zastupana po Općinskom pravobranilaštvu Općine Velika Kladuša, protiv rješenja broj: JN2-03-07-1-1508-12/18 od 29.11.2018. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi Bosne i Hercegovine, filijala Mostar, ulica Vukovarska 10b, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 05.02.2020. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem uvažena je kao osnovana žalba ponuđača „I-Selimović“ d.o.o. Cazin, izjavljena na Odluku o dodjeli ugovora, ugovornog organa Opština Velika Kladuša broj: 09-14-1912/18 od 17.08.2018. godine, u konkurentskom postupku javne nabavke radova Rekonstrukcije, modernizacija i asfaltiranje puta Slapnica-Dubrave, i poništena Odluka o dodjeli ugovora kao i tenderska dokumentacija i svi ostali akti doneseni u postupku, zajedno sa Obavještenjem o nabavci broj: 299-7-3-46-3-8/18 od 19.07.2018. godine. Djelomično je usvojen zahtjev ponuđača I-Selimović za naknadu troškova sastava žalbe u iznosu od 240,00 KM dok je u preostalom dijelu zahtjev odbijen kao neosnovan te je odbijen i zahtjev za naknadu troškova za sastav odgovora na izjašnjenje od 16.11.2018. godine u iznosu od 450,00KM. O povratu uplaćene naknade za pokretanja žalbenog postupka u iznosu od 800,00KM je odlučeno posebnim rješenjem.

Protiv konačnog rješenja tužitelj je pokrenuo upravni spor iz razloga propisanih u odredbi člana 11. Zakona o upravnim sporovima BiH. Tužitelj smatra da je osporeno rješenje u suprotnosti sa Zakonom o javnim nabavkama odnosno odredbama koje tretiraju zakonitost predloženih dokaza ponuđača i tehničke aspekte ponude. Tužitelj ističe da je nezakonit stav tužene da prihvati rješenje Ministarstva energije, rudarstva i industrije kao dokaz da ponuđač ispunjava uslov da asfaltna baza ima upotrebnu dozvolu u skladu sa Zakonom o građenju. Smatra da to nije dokaz koji je tražen u Tenderskom dokumentu. Tužitelj dalje ističe da je članom 101. Zakona o javnim nabavkama propisano da je svaki od zainteresiranih ponuđača imao pravo izjaviti žalbu na tenderski dokument, što ponuđač nije iskoristio, čime je to pravo izgubio, a što je tuženi prilikom donošenja osporenog nije uzimao. Stoga predlaže da sud uvaži tužbu i poništi osporeno rješenje i predmet vrati na ponovni posutpak.

U odgovoru na tužbu tuženi i zainteresirano lice su u cijelosti ostali kod navoda iz pobijanog rješenja i predložili da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“, broj:19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude, iz sljedećih razloga:

Konačnim rješenjem uvažena je kao osnovana žalba ponuđača „I-Selimović“ d.o.o. Cazin, izjavljena na Odluku o dodjeli ugovora tužitelja broj: 09-14-1912/18 od 17.08.2018. godine u konkurentskom postupku javne nabavke radova Rekonstrukcije, modernizacija i asfaltiranje puta Slapnica-Dubrave, i poništena odluka o dodjeli ugovora, kao i Tenderska dokumentacija, kao i svi ostali akti doneseni u postupku, zajedno sa Obavještenjem o nabavci broj: 299-7-3-46-3-8/18 od 19.07.2018. godine. Prema obrazloženju osporenog rješenja, tuženi je našao da ugovorni organ, sada tužitelj nije pravilno utvrdio činjenično stanje, kada je utvrdio da ponuđač ne ispunjava uslove iz tenderske dokumentacije uslijed izostanka upotrebne dozvole za asfaltnu bazu u skladu sa Zakonom o građenju. Tuženi je ocijenio da je upotrebna dozvola koju je izdalo Federalno ministarstvo energije, rudarstva i industrije rješenjem broj: 09-18-139/00 od 26.05.2000. godine, koju je dostavio izabrani ponuđač prihvatljivo. Dakle, ugovorni organ ovaj dokaz ne prihvata, dok prihvata dokaz ponuđača izdat od Federalnog ministarstva prostornog uređenja na osnovu Zakona o prostornom planiranju i uređenju zemljišta na nivou Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, br. 2/98 i 48/99). Tuženi nalazi da je ovo postupanje tužitelja nejasno, budući da zahtjeva upotrebnu dozvolu izdatu u skladu sa Zakonom o građenju, prihvata upotrebnu dozvolu izdatu od Federalnog ministarstva prostornog uređenja izdatu u skladu sa Zakonom o prostornom planiranju, a ne prihvata upotrebnu dozvolu izdatu od Federalnog ministarstva energije, rudarstva i industrije izdato u skladu sa Zakonom o rudarstvu, što je suprotno članu 53. stav 1. Zakona o javnim nabavkama u vezi sa članom 103. stav Zakona o javnim nabavkama. Konačno nalazi da je tužitelj pogrešno utvrdio činjenično stanje, budući da je u ponudi ponuđača žalitelja na stranici 45. i 46. dostavljena lista osiguranih lica zahtjevana tačkom 11.3 b)

TD, kao i diploma diplomiranog inženjera građevine sa Uvjerenjem o položenom stručnom ispitu kao i Ugovor o angažmanu diplomirano inženjera u skladu sa članom 11. 3. c). Tuženi je konačno ocijenio da tužitelj nije zahtijevao da diplomirani inženjer građevine bude u radnom odnosu, iz čega proizilazi da je zaključak ugovornog organa pogrešan.

Prigovor iz tužbe nije osnovan.

U postupcima javne nabavke apsolutno bitne povrede zakona su one povrede o kojima Ured za razmatranje žalbi BiH vodi računa po službenoj dužnosti i koje mogu dovesti do poništenja postupka u potpunosti ili djelomično, pa između ostalog i neusklađenost tenderske dokumentacije s ovim Zakonom ili podzakonskim aktima, koja je dovela do nemogućnosti utvrđivanja osnovanosti žalbenih navoda ili koja je dovela do narušavanja osnovnih načela ovoga Zakona, odnosno nezakonite dodjele ugovora. Odredbom člana 53. stav 1. Zakona o javnim nabavkama ("Sl. glasnik BiH", br. 39/14), kao i Uputstva za pripremu modela tenderske dokumentacije i ponuda, propisano je da je ugovorni organ dužan pripremiti tendersku dokumentaciju u skladu sa odredbama ovoga Zakona i podzakonskim aktima. Ugovorni organ u tenderskoj dokumentaciji (u daljem tekstu TD) daje potpune informacije o uslovima ugovora i postupku dodjele ugovora, a koji su ponuđačima dovoljni za pripremu zahtjeva za sudjelovanje odnosno ponuda na stvarno konkurentskoj osnovi. Tako je po ocjeni ovog vijeća, tužitelj u konkretnom slučaju propustio pružiti jasne informacije za učešće u postupku javne nabavke na konkurentskoj osnovi, što predstavlja bitnu povredu zakona iz člana 103. stav 1. tačka a) Zakona o javnim nabavkama BiH a što je u konačnici pravilno ukazao žalitelj u svojoj žalbi.

Nije osnovan prigovor tužitelja da je Ured za razmatranje žalbi BiH ocijenio rješenje o upotrebnoj dozvoli asfaltne baze žalitelja, izdate od strane Federalnog ministarstva energije, rudarstva i industrije kao zakonit dokaz i da je na taj način žalitelj ispunio uslov iz TD. Ovo iz razloga jer iz podataka spisa predmeta proizilazi da je tužitelj kao uslov u TD zahtijevao upotrebnu dozvolu za asfaltnu bazu izdatu u skladu sa „Zakonom o građenju“, bez navođenja zakonodavnog nivoa tog zakona. Također, sud nalazi da je tužitelj prihvatao upotrebne dozvolu za odabrane izvođače, izdane u skladu sa Zakonom o prostornom planiranju pa je ostalo sporno na koji je način je odlučivao koju dozvolu će u konačnici prihvatiti i u skladu sa kojim zakonom što nije jasno definisao u tenderskom dokumentu. Ovakvo postupanje ugovornog organa može izazvati sumnju i stvoriti nesigurnu praksu pa iz tog razloga ugovorni organ prilikom definisanja minimum uslova koje zahtijeva u tenderskom dokumentu, treba da jasno definiše sve što zahtijeva odnosno da prilikom propisivanja tih uslova jasno poznaje materiju, zakone i podzakonske propise na osnovu kojih definiše uslove za tehničku i profesioanlnu sposobnost.

Neosnovan je prigovor tužitelja da ponuđač nije iskoristio svoje pravo na žalbu u skladu sa članom 101. stav 1. tačka b) Zakona o javnim nabavkama BiH obzirom da

nije u zakonskom roku, od 10 dana od dana preuzimanja tenderskog dokumenta izjavio žalbu na tenderski dokument. Nije sporno da je zakonodavac i propisao rokove u citiranoj zakonskoj odredbi i da žalitelj koji je propustio uložiti žalbu prema odredbama ovoga člana, gubi pravo tražiti ispitivanje zakonitosti po istoj osnovi u kasnijoj fazi postupka. Međutim, u smislu odredbe člana 103. Zakona o javnim nabavkama BiH, kada tuženi nađe da je u konkretnom postupku došlo do povrede zakonskog i podzakonskog akta, odnosno da tenderski dokument nije usklađen sa navedenim propisima, dužan je i poništiti tenderski dokument. Dakle, Ured za razmatranje žalbi BiH vodi računa o apsolutno bitnim povredama zakona, tokom cijelog postupka, po službenoj dužnosti.

Posljedično, osporeno rješenje sadrži sve što je propisano u odredbi člana 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH“, broj: 29/02 do 53/16) u kojoj odredbi je propisano da obrazloženje osporenog rješenja sadrži: kratko izlaganje zahtjeva stranaka, izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar.

Kako je tužba tužitelja odbijena kao neosnovana to mu u smislu odredbe člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02 do 74710 ne pripada pravo ni na troškove upravnog spora. Iz svega izloženog ovaj sud je u skladu sa članom 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, odlučio kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Sladana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Jadranka Brenjo

